

ดังนั้น การแบ่งปันพระวาจา จึงไม่เป็นเพียง “แนวทางที่ทันสมัย” แต่เป็นรากฐานที่ยังลึกลงในวิถีทางที่พระเยซูเจ้าทรงแบ่งปันกับเราทั้งชีวิตและความตายของพระองค์

4. ข้อปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับการแบ่งปัน

ถ้าสมาชิกของกลุ่มรู้สึกว่ายากที่จะแบ่งปันชีวิตส่วนตัว

- ให้เริ่มการแบ่งปันกับเพื่อนข้างเคียง 2-3 คน โดยไม่ต้อง “รายงาน” ต่อกลุ่มรวม
- สมาชิกที่ยังรู้สึกขัดเขินอยู่ ให้เขาเริ่มต้นในขั้นตอนที่ 5 ด้วยคำว่า “พระวาจานี้สัมผัสชีวิตฉัน” แล้วอ่านคำๆ นั้น หรือวลีๆ นั้นๆ โดยไม่ต้องแสดงความคิดเห็นใดๆ
- สนับสนุนสมาชิกที่ยังรู้สึกขัดเขินอยู่ให้รับบทบาทในการอ่าน การหยิบถ้อยคำขึ้นมา และการสวดภาวนา
- ไม่มีใครถูกบังคับให้แบ่งปัน ทุกคนมีอิสระอย่างเต็มที่
- การแบ่งปันไม่ใช่การสารภาพบาปในที่ชุมนุมชน
- ถ้าบางคน “เทศน์สอน” หรือเริ่มอภิปราย เราจะไม่แสดงปฏิกิริยาใดๆ เราควรจะรอ และพูดถึงเรื่องนี้ทีหลังในช่วงการประเมิน (ใช้แบบ “แนวทางประเมินตนเอง” ในคู่มือ AsIPA A 3)

อธิษฐานภาวนาร่วมกัน

- ให้เราสงบเงียบสักครู่หนึ่ง และระลึกถึงการประทับอยู่ขององค์พระคริสตเจ้า
- ขอเชิญทุกท่านขอบคุณพระองค์ ที่ได้ทรงแบ่งปันชีวิตกับเรา ทั้งความสุขและความทุกข์

AsIPA A4

พร้อมกับพระคริสตเจ้า เราแบ่งปันชีวิตส่วนตัว

(ขั้นตอนที่ 4 และ 5 ของการแบ่งปันพระวาจา)

สื่อที่ต้องจัดเตรียมล่วงหน้า

- พระคัมภีร์ สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน (หรือ สำเนาข้อความพระคัมภีร์ ที่ต้องใช้)
- บัตร การแบ่งปันพระวาจา 7 ขั้นตอน
- ตกแต่งสถานที่สำหรับพระคัมภีร์ และเทียน

บทนำ

หลังจากการประชุมแบ่งปันพระวาจาแล้ว เพื่อนบ้านบางคนยังอยู่พูดคุยกันต่อ เขารู้สึกลำบากใจเรื่องการแบ่งปันพระวาจาบางขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับความเจียมในขั้นตอนที่ 4 และการแบ่งปันชีวิตส่วนตัวในขั้นตอนที่ 5

“นี่เป็นสิ่งใหม่ในวัดของเรา” พวกเขาแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง “เราไม่เคยได้ยินเรื่องการแบ่งปันชีวิตส่วนตัวมาก่อน ฉันว่ามันยากและแปลกมาก สมัยก่อนๆ เราถูกสอนให้สวดบทภาวนาต่างๆ และคอยฟังพระสงฆ์”

คำถามของเราในวันนี้คือ อะไรคือความหมายลึกๆ ของ “ความเจียม” และ “การแบ่งปัน” ในการแบ่งปันพระวาจา 7 ขั้นตอน ?

2. เรามาพิจารณารูปแบบ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” ในพระคัมภีร์

- จัดกลุ่ม 2 - 3 คน
- แต่ละกลุ่มรับพระคัมภีร์ 1 ข้อความที่ไม่ซ้ำกัน จากรายการท้ายคำถามนี้
- อภิปรายคำถาม
- หลังจากใช้เวลา 5 นาทีแล้ว กลับมารายงานในกลุ่มใหญ่

คำถาม

ทำไมเราเรียกบทอ่านเหล่านี้ว่ามีเนื้อหาเป็นลักษณะของ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” ไม่ใช่ “การเทศน์สอน”?

- (1) ยอห์น 17: 11ข - 13
“...เพื่อเขาจะได้เป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวกันเหมือนกับพระองค์และข้าพเจ้า”
- (2) มัทธิว 26: 36 - 38
“ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต ...”
- (3) กาลาเทีย 2: 19 - 20
“ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสตเจ้าแล้ว ..”
- (4) 1 ยอห์น 1: 3 - 4
“สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังนี้ ...”

บทเสริม

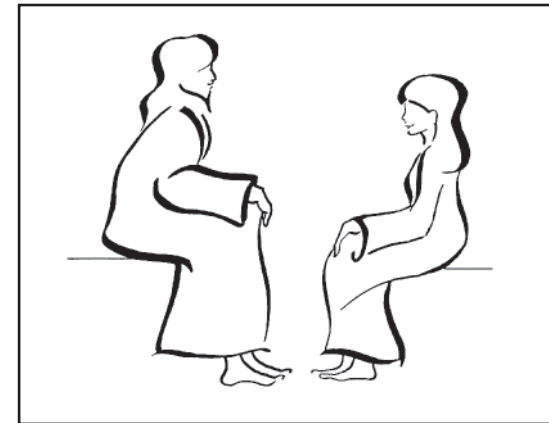
- นักบุญเปาโลเผยความสัมพันธ์ซึ่งส่วนตัวที่มีกับพระคริสตเจ้า
- นักบุญเปาโลใช้คำว่า “ข้าพเจ้า” และ “ตัวข้าพเจ้า” อย่างชัดเจนถึง 10 ครั้ง ในบทจดหมายถึงชาวกาลาเทีย 2 : 19 - 20
- ถ้านักบุญเปาโล “กำลังเทศน์สอนอยู่” ท่านอาจจะกล่าวว่า “พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า ท่านคิดว่าท่านมีชีวิตอยู่หรือ ท่านคิดผิดทีเดียว ท่านตายไปแล้ว เป็นพระคริสตเจ้าต่างหากที่ทรงทำให้พวกท่านมีชีวิต”

2. ความเงียบในการแบ่งปันพระวาจาทำให้เราอยู่กับพระคริสตเจ้า

ในขั้นตอนที่ 4 ผู้นำกลุ่มประกาศช่วงเวลาหยุดเงียบชัดเจน ความเงียบนี้ให้โอกาสเราที่จะอยู่ใกล้ชิดพระเยซูเจ้า และสนิทอยู่กับพระองค์ในความรัก

มองดูภาพ

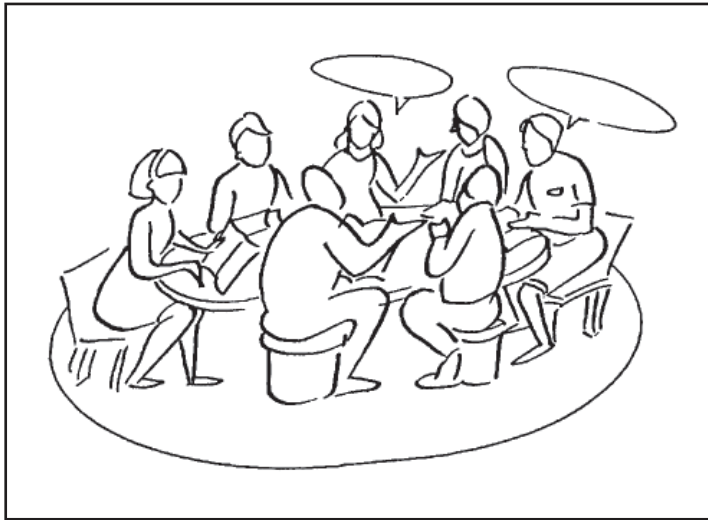
อภิปรายในกลุ่มใหญ่

คำถาม

- ในขั้นตอนที่ 4 ของการแบ่งปันพระวาจา ผู้นำกลุ่มประกาศช่วงเวลาให้เราเงียบ เราสามารถทำอะไรได้บ้างในช่วงนั้น?
- เราสามารถทำให้ช่วงเวลาเงียบนี้มีความหมายได้อย่างไร?

3) “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” (PERSONAL SHARING)

บทเสริม

วัตถุประสงค์ของการประชุมแบบนี้คือ แบ่งปันประสบการณ์ของเรา ที่มีต่อพระเจ้าของพระเจ้า กับผู้มีความเชื่อคนอื่นๆ สมาชิกกลุ่มเริ่มการแบ่งปันโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกชอบคำนี้เพราะ ...” หรือ “...คำนี้เตือนใจข้าพเจ้าว่า...” หรือ “ถ้อยคำนี้สะกิดใจฉัน เพราะว่า...” ผู้ร่วมประชุมสามารถสัมผัสการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้า ได้รับการยอมรับจากกลุ่มและมีความเชื่อเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ข. ขั้นตอนที่ 5 ความหมายลึกๆ ของการแบ่งปัน

ในขั้นตอนที่ 5 ของการแบ่งปันพระวาจา เราแบ่งปันพระวาจาที่สัมผัสชีวิตส่วนตัวของเรา ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาหยุดเงียบ (ขั้นตอนที่ 4)

1. “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” ไม่ใช่ “การเทศน์สอน” หรือ “การอภิปราย” (ดูหน้า 6-8)

- อภิปรายคำถามข้างล่างในกลุ่มย่อย 2 - 3 คน
- หลังจากใช้เวลา 3 นาที แล้วกลับมารายงานกลุ่มใหญ่

คำถาม

- อะไรคือวัตถุประสงค์ของ “การใช้พระคัมภีร์ในกลุ่ม (Bible Meetings)” 3 ลักษณะ อันได้แก่ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” “การเทศน์สอน” หรือ “การอภิปราย” (ตามที่จะนำเสนอในหน้าต่อไป)?
- เรารู้สึกอย่างไรกับวิธีการแต่ละแบบ คือ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” “การเทศน์สอน” หรือ “การอภิปราย” ?

ก. ขั้นตอนที่ 4 ความหมายลึก ๆ ของความเจ็บ

1. ความเจ็บในพระคัมภีร์

- จัดกลุ่ม 2 – 3 คน
- แต่ละกลุ่ม ได้รับพระคัมภีร์หนึ่งตอน ตามรายการข้างล่าง
- อภิปรายคำถาม
- หลังจากใช้เวลา 5 นาที แล้วกลับมารายงาน

คำถาม

ในพระคัมภีร์บทต่าง ๆ เหล่านี้มีเนื้อหาตรงไหนที่แสดงให้เห็นว่าความเจ็บ “เต็มไปด้วยคุณค่าและมีความหมาย” ?

(1) มัทธิว 4: 1 – 4

พระเยซูเจ้าอยู่ในทะเลทรายเป็นเวลา 40 วัน

(2) ลูคา 6: 12 – 16

พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลาตลอดทั้งคืนในการภาวนาตามลำพัง

(3) เพลงสดุดี 131: 2

“ความสงบนิ่ง” ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้า

บทเสริม

- ความอ้างว้างปราศจากผู้คนในทะเลทราย และความเจ็บของเวลาค่ำคืน ทำให้พระเยซูเจ้าสามารถอยู่กับพระบิดาตามลำพังได้
- เป็นความใกล้ชิดต่อองค์พระเจ้านั่นเอง ที่ทำให้ช่วงเวลาของความเจ็บนี้มีความหมายสำหรับพระเยซูเจ้า เพราะความเจ็บทำให้ชีวิตของพระองค์เปี่ยมด้วยแสงสว่างของพระเจ้า แสงสว่างนี้ทำให้พระองค์เห็นชัดแจ้งถึงสิ่งที่พระองค์จะกระทำต่อไปในชีวิต
- ช่วงเวลาแห่งความเจ็บสงบของเด็กทารกขณะที่อยู่ในอ้อมแขนของมารดาเป็นช่วงเวลาที่เป็นสุข ปลอดภัย และมั่นใจในความคุ้มครองของมารดา

- พระเยซูเจ้าทรงเผยแสดงเรื่องส่วนตัว เกี่ยวกับชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงระบายความในใจของพระองค์กับสาวกทั้งสามที่วงนอนในสวนเกทเสมีนี่ พระองค์ทรงแบ่งปันความหวาดกลัวและความทุกข์ส่วนตัว
- ลักษณะ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” เช่นนี้ เป็นการประกาศสารของพระเจ้าที่ทรงพลังได้มากที่สุด เราแบ่งปันสิ่งที่ “เราได้เห็น และได้ยินในชีวิตของตนเอง” เหมือนดังที่นักบุญยอห์นได้กล่าว

3. “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” คือ วิถีทางซึ่งพระเป็นเจ้าทรงช่วยให้รอด

อันที่จริง ยังมีมิติที่ลึกซึ้งกว่าในเรื่องการ “แบ่งปัน” เพราะ “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” เป็นวิถีทางที่พระเจ้าทรงไถ่บาปเราให้รอดพ้น

- อภิปรายในกลุ่มรวม

คำถาม

ทำไมเราจึงสามารถกล่าวได้ว่า “การแบ่งปันชีวิตส่วนตัว” เป็นวิถีทางซึ่งพระเจ้าทรงช่วยให้รอดพ้น?

บทเสริม

- “พระวจนะที่ทรงรับธรรมชาติมนุษย์” หมายความว่า พระคริสตเจ้าทรงร่วมในธรรมชาติมนุษย์ เพื่อที่เราจะได้ร่วมอยู่ในพระธรรมชาติของพระองค์
- พระเยซูเจ้าทรงร่วมกับเราในความยินดีและความทุกข์ ทรงร่วมในการเฉลิมฉลอง และภาวะน่าสมเพชของเรา ในชีวิตและความตายของเรา
- ตลอดชีวิตของพระเยซูเจ้า ตั้งแต่การประสูติจนถึงการสิ้นพระชนม์ เป็นการ “มอบชีวิตของพระองค์เอง” หรือ “การแบ่งปันชีวิตของพระองค์เอง” ให้กับเรา ในพิธีบูชาขอบพระคุณ พระเยซูเจ้าทรงเฉลิมฉลองชีวิตของพระองค์ทั้งครบที่ทรงแบ่งปันให้เรา จนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย พระองค์มิได้ตรัสว่า “จงบันทึกคำบรรยายนี้และนำไปศึกษากัน” พระองค์ตรัสว่า “จงรับเอาไปกิน นี่คือกายของเรา”

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบๆ แล้วแบ่งปันกันว่า เราได้อะไรเพิ่มเติมอีกจากบทเสริมนี้ นอกเหนือไปจากสิ่งที่เราได้พบมาแล้ว)

- ทำให้ชีวิตของเรา “สงบนิ่ง” อยู่ในความรักของพระเยซูคริสต์เจ้าที่ปรากฏพระองค์ในชีวิตของเรา
- เปิดรับ “พระพักตร์ที่ยิ้มแย้ม” ของพระเจ้า
- ยอมให้พระเจ้ารักเรา
- กล่าว ถ้อยคำ หรือวลี ซ้ำไปซ้ำมา อาจจะเป็นคำที่ประทับใจเราอย่างยิ่ง ในช่วงเวลา “ขุดหา” ถ้อยคำในขั้นตอนที่ 3
- ดีแต่ความยากลำบากทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์พระเยซูเจ้า และวิงวอนพระองค์โปรดเมตตา อาจจะได้รับแรงบันดาลใจขึ้นก็ได้
- กล่าวซ้ำวลีที่ว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดเมตตาเทอญ” หรือ “เยชู” การกล่าวซ้ำเช่นนั้น ช่วยเราให้ขจัดความคิด แม้กระทั่งความกังวลใจต่างๆ ออกไปจนเราค่อยๆ “ว่างเปล่า” เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเติมเต็มด้วยพระจิตของพระองค์ ด้วยความเข้าใจอันลุ่มลึกใหม่ๆ และความรัก

ที่สุดแล้ว เราแต่ละคนจะต้องหาแนวทางของตนเอง เพื่อใช้เวลาอันล้ำค่าของความเงียบในขั้นตอนที่ 4 อย่างมีความหมาย

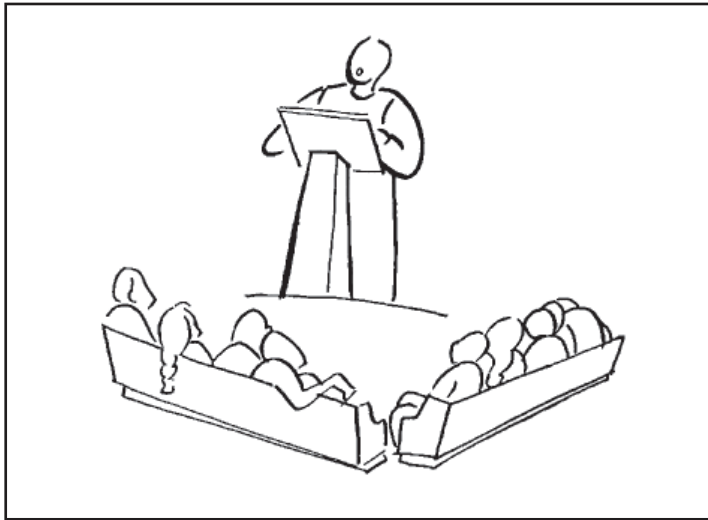
บทสรุป

ในขั้นตอนที่ 5 ของการแบ่งปันพระวาจาที่เราต้องการแบ่งปันชีวิตส่วนตัว ไม่ใช่การเทศน์สอนและการอภิปราย แนนอนที่เดียวในพระศาสนจักรนั้น เราต้องการการเทศน์สอนและการอภิปราย แต่อย่างไรก็ตาม พึงเข้าใจว่า เราไม่สามารถทำทุกสิ่งในเวลาเดียวกันได้ ถ้าคนปรุงอาหารผสมขนมลงในแกงจืด เขาก็จะทำให้อาหารมือนั้นหมดรสชาติ ถ้าบางถ้อยคำหรือแนวความคิดในบทอ่านเข้าใจยาก ก็สามารถอธิบายได้ก่อนขั้นตอนที่ 1 หรือจะให้ดีกว่านั้น ให้อธิบายในขั้นตอนที่ 6 หากผู้เชี่ยวชาญอยู่ด้วย ถ้ามีเช่นนั้น เราสามารถขอให้พระสงฆ์หรือผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ช่วยอธิบายบทอ่านที่เข้าใจยากนั้นในโอกาสอื่น

ให้เราถามตนเองว่า

อะไรคือเหตุผลหลัก ๆ ของการแบ่งปันชีวิตส่วนตัว ?

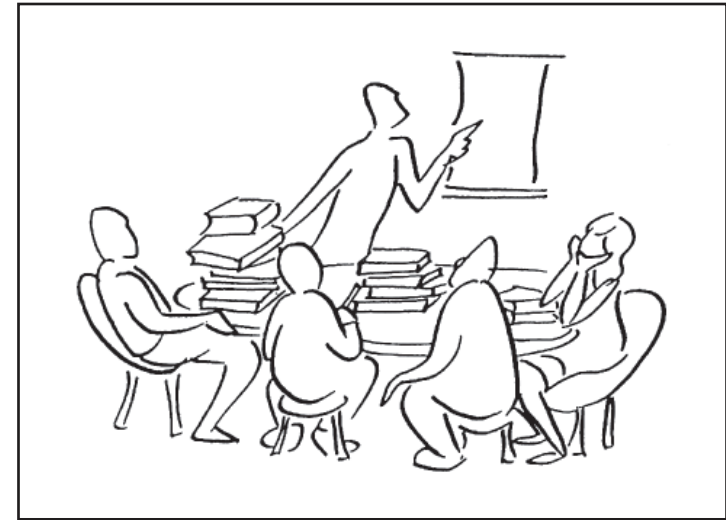
1) “การเทศน์สอน” (PREACHING)

บทเสริม

เรายังต้องการการเทศน์สั่งสอน เราต้องการให้มีบางคนเป็นผู้อธิบายสาระที่ซ่อนเร้นของพระคัมภีร์ เราต้องการผู้เทศน์ที่แบ่งปันกับเราว่าพระศาสนจักรสากลเข้าใจบทอ่านนั้นๆ อย่างไร ทั้งหมดนี้ควรเกิดขึ้นในบทเทศน์ (homily) และในการเทศน์ (sermons) ผู้เทศน์เป็นผู้พูดคนอื่น ๆ รับฟัง

2) “การอภิปราย” (DISCUSSING)

บทเสริม

วัตถุประสงค์ของการประชุมแบบที่สองนี้ คือ การอภิปรายถึงความหมายดั้งเดิมของข้อความในพระคัมภีร์ ผู้เข้าประชุมกล่าวทำนองว่า “ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคุณ” หรือว่า “มีคำอธิบายอย่างชัดเจนกล่าวไว้อย่างนี้หรืออย่างนั้น เกี่ยวกับบทอ่านนี้” ผู้ร่วมกลุ่มรู้สึกเหมือนอยู่ในโรงเรียน บางคนอาจจะรู้สึกวุ่นวายเกินกว่าที่จะติดตามการโต้คารมที่ชาญฉลาดเหล่านี้